

David Castillo
Camp Pervers

Proa

DAVID CASTILLO

Camp Pervers

ANTOLOGIA 2007-2023

EDICIONS PROA

BARCELONA

2023

Disseny de la col·lecció: TYPERWARE®

Primera edició: octubre del 2023

© David Castillo, 2023

Drets exclusius d'aquesta edició:

Raval Edicions SLU, Proa

Diagonal, 662-664

08034 Barcelona

www.proa.cat

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraiem que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció. Adreueu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Composició i compaginació: *Vilanrosa*

ISBN: 978-84-19657-35-0

Dipòsit Legal: B-17.201-2023

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té una qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Taula

I. J.		
<i>Blue</i>	15	
<i>J.</i>	17	
<i>La taula</i>	19	
<i>Tusitala</i>	21	
<i>Dia de l'anyell</i>	22	
<i>Com acabar amb el judici dels déus</i>		26
<i>El tren de la bruixa</i>	30	
<i>Nèmesi</i>	32	
<i>Interruptor</i>	34	
<i>Addició al sistema</i>	36	
<i>Cretinocràcia</i>	38	
<i>Reencarnació</i>	40	
<i>Jornada de portes obertes</i>		41
<i>Il·legítima defensa?</i>	44	
<i>La porta d'Eos</i>	47	
<i>Enlloc (Invel)</i>	50	
<i>L'expulsió dels sentits</i>		53
<i>Desviacionisme</i>	55	
<i>Breu i abstracta</i>	57	
<i>Metadona</i>	58	
<i>Nit al Paralel</i>	60	

<i>Truita de general derrotat</i>	62
<i>Lluna de sang</i>	64
<i>Rose Sélavy a la Miranda</i>	66
<i>Tarda del 1977</i>	71
<i>Entre Venus i Mart</i>	74
<i>Et tractaré com a un bebè</i>	76
<i>Exculpació del cabo Rusty</i>	79
<i>La línia Onedin</i>	81
<i>Sarcòfag daurat</i>	83

II. BAR ALAMEDA

<i>El petate</i>	87
<i>La llima</i>	89
<i>Els escrúpols</i>	91
<i>Dostoievski afusellat</i>	93
<i>Leopardi cau</i>	96
<i>La mamba negra</i>	98
<i>Absoldre la realitat</i>	100
<i>La mà de Juan Romero</i>	102
<i>Analepsi</i>	104
<i>Cancho Roano</i>	105

III. AL CAMP PERVERS

<i>Mikonos</i>	109	
<i>Leteu</i>	111	
<i>Camp Pervers</i>	113	
<i>Colosseu</i>	115	
<i>Santa Maria in Aracoeli</i>		117
<i>Exvots</i>	119	
<i>Júpiter</i>	121	
<i>Jardins de Caserta</i>	123	
<i>Munasterio 'e Santa Chiara</i>		125
<i>San Lorenzo</i>	127	
<i>Sant'Anna dei Lombardi</i>		131
<i>Incendi a Piazza Dante</i>		133
<i>Libertinia</i>	135	
<i>Madonna delle Lacrime</i>		136
<i>Scala dei Turchi</i>	138	
<i>Ponte degli Angeli</i>	141	
<i>El jardí</i>	143	
<i>Tindari</i>	145	
<i>Estació de rogalia</i>	147	

IV. COM POTS ESTAR TAN TRIST A LA CIUTAT?

<i>Quarantena</i>	151	
<i>Toc de queda</i>	153	
<i>Com pots estar tan trist a la ciutat?</i>		156
<i>Rafael</i>	158	
<i>Cartes marcades</i>	160	
<i>La bellesa de les armes</i>		162
<i>Sol a Capricorn</i>	164	
<i>Tractat d'etologia</i>	166	
<i>Bàrman a l'infern</i>	168	
<i>Cronos</i>	170	
<i>Escala reial a la Catalana</i>		172
<i>Caviar democràtic</i>	177	
<i>Arcà de clerecia</i>	179	
<i>Visión de Fata Morgana</i>		182
<i>Exordi o lai</i>	185	

I

J.

Blue

El blau redescobreix la llum
sobre el mar cap a les set...
La nit, enfarfegada de novel·les poc versemblants,
m'ha obert un panorama en què la mort
de la mare em cou d'una manera diferent
de tots els dolors anteriors.
Ara voldria el final d'un amor tossut
o el final d'un final no previst,
però no hi ha alternativa
malgrat que la frescor em reconforti.

Em miro les mans i penso en les teves,
segurament sota el rostre adormit.
Són les mans d'un veterà que treballava
en feines dures,
mans per acariciar la pell,
per tocar-te la punta dels dits
mentre escoltàvem Bethânia o Miúcha.
Un piano sona lluny de la terrassa,
com si un bar tanqués la nit o s'obrís
davant els mals presagis d'un dia de funeral.

Canta l'ocell presoner del veí,
el primer autobús trenca la quietud
i sento tots els despertadors de l'edifici
dibuixat en la seva arquitectura
deteriorada i previsible,
m'inunda.

J.

Ahir vas abandonar l'habitació per fer un cigarret
i quan t'he tornat a veure eren quarts de vuit del matí,
sorties de la dutxa amb els cabells xops
i et posaves el bodi amb agilitat.

Quan t'he buscat de nou amb la mirada,
només quedava a la tauleta un suc de taronja i llimona
i, a la cuina, una cafetera, que he assaborit
en el dibuix de la silueta dels intersticis de la ment
mentre aspirava la teva olor
amb l'aroma del cafè.

Ha tronat i ha plogut tota la nit
i he tingut la sensació de xerrar amb tu
en una vigília lleugera,
com ho feia amb els cosins quan estàvem de vacances,
converses etèries de cadells entre jocs estivals.
És la sensació encomanadissa,
pau sostinguda i l'al·licient de ser amb tu,
sense fer res o trepitjar el fre:
una tarda d'amor o un passeig
cap a un vers no inestable.

Els gats eviten els tolls al pati
mentre cada glop em crema la gola.
La sala s'engrandeix sense la teva presència,
i tots els records per les lleixes són un interrogant
que ni intento esbrinar de reüll.
Tot i que has sortit fa pocs minuts
la casa s'ha buidat més que la tassa.